

Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Stalna služba u Županji
Veliki kraj 48
32270 Županja

Poslovni broj: P-342/2020-64

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Vinkovcima, OIB: 77561654785, Stalna služba u Županji, po sucu Tomislavu Juzbašiću kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Kate Živković iz Županje, Ante Starčevića 12, OIB: 14502537069, zastupane po punomoćniku Krunoslavu Glokoviću, odvjetniku iz Županje, protiv tuženika B2 KAPITAL d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 41, OIB: 57509775367, zastupanog po punomoćniku Branku Škarici, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Škarica i partneri iz Zagreba, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon zaključene glavne, javne i usmene rasprave, održane 10. lipnja 2026., u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja, a u odsutnosti tuženika, te potom donijete i objavljene presude na ročištu za objavu održanom 24. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužiteljev tužbeni zahtjev koji glasi:

"Ovrha određena rješenjem Općinskog suda u Vinkovcima, Stalne službe u Županji, poslovni broj Ovr-1223/2019-2, od 26. studenog 2019., proglašava se u cijelosti nedopuštenom".

II. Nalaže se tužitelju Kati Živković iz Županje, Ante Starčevića 12, OIB: 14502537069, da tuženiku B2 KAPITAL d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 41, OIB: 57509775367, na ime troška ovog parničnog postupka naknadi iznos od 6.250,00 EUR kn (šest tisuća dvjesto pedeset eura), u roku od petnaest dana; a odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu daljnjeg potraživanog troška u iznosu od 2.500,00 EUR.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 16.845,00 EUR.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je protiv tuženika podnijela tužbu radi proglašenja nedopuštenom ovrhe koja je određena rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Vinkovcima, Stalna služba u Županji, poslovni broj Ovr-1223/2019-2 od 26. studenog 2019. (dalje u tekstu: Rješenje o ovrsi). Tužiteljica je na podnošenje predmetne tužbe upućena zaključkom Općinskog suda u Vinkovcima, Stalne službe u Županji, poslovni broj Ovr-1223/2019-7, od 10. siječnja 2020., i to iz razloga navedenih u odredbama čl. 50. st. 1. točka 7., 9., 10. i 11. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17, dalje u tekstu: OZ), a zbog kojih je izjavila žalbu protiv Rješenja o ovrsi.

1.2. Tužiteljica je u tužbi navela da predmetnu tužbu podnosi prije svega iz razloga jer smatra da je nastupila zastara tražbine koja je utvrđena u ovršnoj ispravi na temelju koje je doneseno Rješenje o ovrsi, a koju čini Ugovor o kreditu broj: 96026888/07 uz valutnu klauzulu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 22. siječnja 2007., koji je potvrđen od strane javnog bilježnika u Županji, Kate Marošević, pod brojem OU-27/2007 od 23. siječnja 2007., te je postao ovršan 10. rujna 2009. (dalje u tekstu: Ugovor).

1.3. Tužiteljica je navela da temeljem odredbe čl. 233. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, dalje u tekstu: ZOO), a koji se supsidijarno primjenjuje u ovršnom postupku, proizlazi da sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugog nadležnog tijela javne vlasti ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koje je zakonom predviđen kraći rok zastare.

1.4. Tužiteljica je navela da je tuženik kao ovrhovoditelj predmetni prijedlog za ovrhu podnio 22. studenog 2019., te da stoga, s obzirom da isti nije podnesen unutar desetogodišnjeg roka od ovršnosti ovršne isprave (10. rujna 2009.), odnosno do 10. rujna 2019., da smatra da je nastupila zastara tužiteljeve tražbine po osnovi ovršne isprave koju čini Ugovor.

1.5. Tužiteljica je pri tome navela da nije sporno da je prednik tuženika Hypo Alpe-Adria bank d.d. ranije pokrenuo ovršni postupak radi naplate tražbine po osnovi Ugovora, te da je u tom ovršnom postupku doneseno rješenje o ovrsi od strane Općinskog suda u Županji, poslovni broj Ovr-992/2010-2 od 19. kolovoza 2010., no navela je da je taj ovršni postupak obustavljen pravomoćnim rješenjem Općinskog suda u Vukovaru, Stalna služba u Županji, poslovni broj Ovr-665/2016 od 24. ožujka 2016. (Rješenje od 24. ožujka 2016.), te da su ukinute sve provedene radnje, i to iz razloga što je tijekom tog postupka prvobitni vjerovnik i ovrhovoditelj predmetne tražbine Hypo Alpe-Adria bank d.d. Zagreb izvršio prijenos svoje tražbine na temelju Ugovora kao ovršne isprave trgovačkom društvu H-ABDUCO d.o.o. Zagreb, a u skladu s odredbama Ovršnog zakona koji se primjenjivao u to vrijeme, nije bila moguća promjena ovrhovoditelja tijekom vođenja ovršnog postupka.

1.6. Tužiteljica je navela do pokretanjem i vođenjem ovršnog postupka u predmetu Općinskog suda u Županji poslovni broj Ovr-992/2010 (kasnije predmet Općinskog suda u Vukovaru, Stalna služba u Županji, poslovni broj Ovr-665/2016), nije došlo do prekida zastare predmetne tražbine, jer je taj ovršni postupak obustavljen zbog vlastite krivnje i propusta tadašnjeg ovrhovoditelja, odnosno njegovog ustupa predmetne tražbine novom vjerovniku za vrijeme trajanja tog ovršnog postupka; a zbog čega su ukinute sve provedene radnje i zemljišnoknjižnom odjelu suda je naloženo da izvrši brisanje zabilježbe ovrhe.

1.7. Tužiteljica je navela da opreza radi osporava kao neosnovanu i visinu tužnikove tražbine, iz razloga što smatra da tuženik u izvodu iz poslovnih knjiga na kojemu temelji visinu tražbine, nije pravilno obračunao sve uplate koje su vršene za otplatu predmetnog duga, te da nisu pravilno obračunate niti potraživane kamate.

1.8. Tužiteljica je navela da iz naprijed navedenih razloga predlaže da sud usvoji njezin tužbeni zahtjev te da ovrhu koja je određena Rješenjem o ovrsi proglasi u cijelosti nedopuštenom.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da se u cijelosti protivio tužbi i tužbenom zahtjevu.

2.1. Tuženik je naveo da je Slavenska banka d.d. Osijek (kasnije Hypo Alpe-Adria Bank d.d. temeljem rješenja Trgovačkog suda u Osijeku o pripajanju od 4. veljače

2009., poslovni broj Tt-09/183-2) u svojstvu kreditora s Marijanom Živkovićem, kao vlasnikom obrta Toplovod Županja, u svojstvu korisnika kredita i mjeničnog dužnika, te založnog dužnika, i Katom Živković kao prikrivenim vlasnikom, sklopio Ugovor kojim je korisniku kredita odobren kredit u iznosu od 350.000,00 kn (46.452,98 EUR), te da je radi osiguranja novčane tražbine iz istoga izvršena uknjižba založnog prava na nekretninama u tadašnjem vlasništvu korisnika kredita Marijana Živkovića, a sadašnjem vlasništvu tužiteljice.

2.2. Nadalje je naveo da je Hypo Alpe-Adria Bank d.d. Sporazumom o prijenosu sredstava osiguranja, od 18. lipnja 2014., ovjerenim od strane javnog bilježnika u Zagrebu, Mladena Matoša, pod poslovnim brojem OV-7817/2014 od 18. lipnja 2014., izvršio prijenos tražbine po osnovi Ugovora na trgovačko društvo H-Abduco d.o.o., zajedno s odgovarajućim sredstvima osiguranja, te da je potom trgovačko društvo H-Abduco d.o.o. temeljem Ugovora o ustupu tražbine od 17. prosinca 2014., ustupilo tuženiku nenamirene tražbine po osnovi Ugovora.

2.3. Tuženik je nadalje naveo da se obveze po osnovi Ugovora nisu plaćale i da je Ugovor stoga postao ovršan 10. rujna 2009., te da prema izvatku iz poslovnih knjiga tuženika proizlazi da tuženik na dan 10. srpnja 2019. ima dospjelo potraživanje prema tužiteljici u ukupnom iznosu od 103.753,52 EUR (781.730,88 kn), a koji se odnosi na: glavnicu tražbine u iznosu od 45.174,39 EUR (340.366,46 kn), redovne kamate u iznosu od 14.640,60 EUR (110.309,61 kn) te na zatezne kamate u iznosu od 43.938,52 EUR (331.054,81 kn). Tuženik smatra da navedeni izvadak iz poslovnih knjiga u skladu s odredbom čl. 31. st. 1. OZ-a, čini vjerodostojnu ispravu koja predstavlja osnovu za izdavanje rješenja o ovrsi.

2.4. Nadalje, tuženik je naveo da je nesporno da je radi naplate tražbine po osnovi Ugovora raniji vjerovnik iste Hypo Alpe-Adria bank d.d. kao ovrhovoditelj pokrenuo ovršni postupak u svezi kojeg je kod Općinskog suda u Županji donijeto rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-992/2010-2 od 19. kolovoza 2010., te smatra da je time u skladu s odredbom čl. 241. ZOO-a došlo do prekida zastare u pogledu naplate predmetne tražbine.

2.5. Tuženik je naveo da je nesporno da je prethodno navedeni ovršni postupak (poslovni broj Ovr-992/2010, s kasnijim poslovnim brojem Ovr-665/2016) obustavljen Rješenjem od 24. ožujka 2016., iz razloga što je u tijeku tog postupka došlo do promjene na strani ovrhovoditelja (prijenosa tražbine sa vjerovnika Hypo Alpe-Adria bank d.d. na vjerovnika H-abduco d.o.o.), no da to ne utječe na prekid zastare koji je izvršen pokretanjem tog ovršnog postupka, te da je nakon tog prekida zastara počela iznova teći i da se vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa u zakonom određeni rok za zastaru.

2.6. Tuženik ističe da ugovorom o ustupu tražbine postojeći vjerovnik (cedent) ustupa tražbinu koju ima prema svom dužniku (cesusu) novom vjerovniku (cesionaru), te da sve radnje koje je prethodni vjerovnik poduzeo prije samog ustupa imaju učinke kao da ih je poduzeo novi vjerovnik.

2.7. Tuženik je naveo da iz naprijed navedenih razloga smatra da bi zastara na koju se tužiteljica poziva nastupila samo u slučaju da su se tuženik i njegovi prethodnici držali pasivno, odnosno da unutar roka koji je propisan za zastaru predmetne tražbine nisu poduzeli niti jednu radnju kojom su namjeravali naplatiti svoju tražbinu, što se u predmetnom slučaju nije dogodilo jer je od strane tuženikovog prednika Hypo Alpe-Adria bank d.d. radi naplate predmetne tražbine pokrenut ovršni postupak u kojem je 19. kolovoza 2010. doneseno rješenje o ovrsi Općinskog suda u Županji, poslovni broj Ovr-992/2010-2.

2.8. Tuženik je zaključno naveo da radi izloženih razloga predlaže sudu da odbije tužbu i tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti, uz obvezu tužiteljice da tuženiku naknadi parnični trošak.

3. U predmetnom postupku donesena je prvostupanjska presuda od strane suca Jelene Bušić kao suca pojedinca ovog suda, poslovni broj P-34/2020-8 od 18. lipnja 2020. (dalje u tekstu: Presuda od 18. lipnja 2020.), kojom je ovrha određena Rješenjem o ovrsi proglašena u cijelosti nedopuštenom, te je naloženo tuženiku da tužiteljici na ime troška parničnog postupka naknadi iznos od 1.741,99 EUR (13.125,00 kn) u roku petnaest dana, dok je s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu parničnog troška u iznosu od 331,81 EUR (2.500,00 kn) tužiteljica odbijena.

3.1. Presudom od 18. lipnja 2020. predmetna ovrha proglašena je u cijelosti nedopuštenom zbog nastupa zastare tuženikove (ovrhovoditeljeve) tražbine. Po ocjeni iz navedene presude, podnošenjem ovršnog prijedloga u postupku koji se vodio kod Općinskog suda u Županji, pod poslovnim brojem Ovr-992/2010 (kasnije predmet Općinskog suda u Vukovaru, Stalna služba u Županji, Ovr-665/2016), smatra se da nije nastupio prekid zastare, u skladu s odredbom čl. 242. ZOO-a, iz razloga što je taj ovršni postupak obustavljen Rješenjem od 24. ožujka 2016., zbog toga što je tadašnji vjerovnik (ovrhovoditelj) predmetne tražbine izvršio prijenos iste na novog vjerovnika.

3.2. U Presudi od 18. lipnja 2020. je zaključeno da s obzirom da je Ugovor postao ovršan 10. rujna 2009., a da je prijedlog za ovrhu u ovom postupku podnesen od strane tuženika kao ovrhovoditelja 22. studenog 2019., da je isti podnesen nakon proteka desetogodišnjeg zastarnog roka predviđenog odredbom čl. 233. st. 1. ZOO-a, te da je stoga nastupila zastara tražbine po osnovi ovršne isprave koju čini Ugovor, zbog čega je ovrha koja je određena Rješenjem o ovrsi u cijelosti nedopuštena.

4. Tuženik je protiv Presude od 18. lipnja 2020. izjavio pravodobnu žalbu, koja je usvojena rješenjem Županijskog suda u Varaždinu, poslovni broj GŽ-1075/2020-2 od 30. rujna 2020. (dalje u tekstu: Rješenje Županijskog suda u Varaždinu od 30. rujna 2020.), te je Presuda od 18. lipnja 2020. ukinuta i predmet je vraćen prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

4.1. Županijski sud u Varaždinu je u svojoj odluci potvrdio zaključak prvostupanjskog suda da nije došlo do prekida zastare predmetne tražbine pokretanjem ranijeg ovršnog postupka, koji se vodio kod Općinskog suda u Županji, pod poslovnim brojem Ovr-992/2010 (kasnije predmet Općinskog suda u Vukovaru, Stalna služba u Županji, poslovni broj Ovr-665/2016, a potom predmet Općinskog suda u Vinkovcima, Stalna služba u Županji, poslovni broj Pu Ovr-2359/2019), budući da je taj postupak obustavljen iz razloga što je za vrijeme vođenja istoga došlo do ustupa tražbine, odnosno promjene vjerovnika (ovrhovoditelja), a što je prema tada važećem Ovršnom zakonu bilo nedopušteno sukladno čl. 79. st. 4. istoga, pa je upravo voljnom radnjom ovrhovoditelja u tom postupku došlo do obustave postupka.

4.2. Drugostupanjski sud je dakle utvrdio da je tuženik kao ovrhovoditelj predmetni prijedlog za ovrhu podnio nakon proteka desetogodišnjeg zastarnog roka, koji se u skladu sa odredbom čl. 233. st. 1. ZOO-a primjenjuje na predmetnu tražbinu, koja proistječe iz Ugovora kao javnobilježničkog akta.

4.3. Drugostupanjski sud je međutim u svojoj odluci utvrdio da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da je nastupila zastara za cjelokupnu tražbinu tuženika (ovrhovoditelja). Naveo je da se u predmetnom slučaju radi o prinudnom ostvarenju tražbine tuženika osigurane založnim pravom na nekretninama tužiteljice, te da tuženik u ovršnom postupku kao založni vjerovnik upravo zahtjeva od tužiteljice namirenje svoje dospjele tražbine iz vrijednosti zaloga, u skladu s odredbom čl. 339. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj: 91/96, 68/98, 137799,

22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15 i 94/17, dalje u tekstu ZOV), a da to pravo sukladno st. 3. istog zakonskog članka ne zastarijeva. Naveo je i da je odredbom čl. 222. st. 1. ZOO-a propisano da kad protekne vrijeme zastare, vjerovnik čija je tražbina osigurana zalogom ili hipotekom može se namiriti iz opterećene stvari ako je njegovo pravo upisano u javnoj knjizi, s tim da je odredbom čl. 222. st. 2. ZOO-a propisano da se zastarjela tražbina kamata i drugih povremenih davanja ne može namiriti niti iz opterećene stvari.

4.4. Drugostupanjski sud je zaključno naveo da iz naprijed navedenih razloga tražbina tuženika kao ovrhovoditelja u svakom slučaju nije zastarjela barem glede glavnog duga, koji prema ovršnom prijedlogu i Rješenju o ovrsi iznosi 45.174,39 EUR (340.366,46 kn); te da je stoga potrebno da prvostupanjski sud imajući u vidu izraženo stajalište da tražbine koje su osigurane založnim pravom upisanim u zemljišnoj knjizi ne zastarijevaju glede glavnog iznosa, u ponovnom postupku utvrdi je li nastupila zastara za neki drugi dio tražbine koji tuženik namiruje u predmetnom ovršnom postupku, s obzirom da tuženik pored plaćanja glavnice duga potražuje i naplatu: redovnih kamata, zateznih kamata i troškova postupka, kao i da utvrdi visinu cjelokupne ovršne tražbine, s obzirom da tužiteljica osporava istu navodeći da od strane tuženika nisu obračunate sve njezine uplate na ime namirenja predmetne tražbine.

5. Tijekom predmetnog postupka provedeni su sljedeći dokazi: uvidom u predmet ovog suda poslovni broj Pu Ovr-2359/2019, uvidom u predmet ovog suda poslovni broj Ovr-1223/2019, uvidom u potvrde o uplatama tužiteljice koje su priložene u predmetni spis, uvidom u nalaz i mišljenje sudskog vještaka Mate Ivanovića od 23. prosinca 2021., uvidom u dopunsko knjigovodstveno-financijsko vještačenje sudskog vještaka Mate Ivanovića od 31. svibnja 2023., uvidom u očitovanje sudskog vještaka Mate Ivanovića od 14. srpnja 2025., uvidom u očitovanje sudskog vještaka Mate Ivanovića od 24. studenog 2025., uvidom u očitovanje sudskog vještaka Mate Ivanovića od 19. ožujka 2026., te saslušanjem sudskog vještaka Mate Ivanovića.

5.1. Punomoćnik tužiteljice je na ročištu za glavnu raspravu koje je održano 18. veljače 2026. odustao od dokaznog prijedlog iznesenog na pripremnom ročištu, za saslušanjem tužiteljice kao stranke, te se stoga taj dokaz nije proveo.

6. Na temelju provedenih dokaza, te savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje u tekstu: ZPP), ocjena je suda da tužiteljev tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Među strankama nije sporno da je Slavonska banka d.d. Osijek u svojstvu kreditora s Marijanom Živkovićem, kao vlasnikom obrta Toplovod Županja, u svojstvu korisnika kredita i mjeničnog dužnika, te založnog dužnika, i tužiteljicom Katom Živković kao prikrivenim vlasnikom, sklopio Ugovor kojim je korisniku kredita odobren kredit u iznosu od 350.000,00 kn (46.452,98 EUR), te da je radi osiguranja novčane tražbine iz istoga izvršena uknjižba založnog prava na nekretninama u tadašnjem vlasništvu korisnika kredita Marijana Živkovića, a sadašnjem vlasništvu tužiteljice, koje čine: kč. br. 455/2, A. Starčevića br. 12, površine 622 m², upisana u zk. ul. br. 8279, k.o. Županja, i kč. br. 455/9, A. Starčevića br. 10/A, posl. prostor i dv., površine 83 m², upisana u zk. ul. br. 11445, k.o. Županja.

7.1. Među strankama nije sporno da je Ugovor sačinjen i potvrđen u formi izvršnog javnobilježničkog akta, te da je postao ovršan (izvršan) 10. rujna 2009.

7.2. Među strankama nije sporno da je Slavonska banka d.d. Osijek, temeljem rješenja Trgovačkog suda u Osijeku o pripajanju od 4. veljače 2009., poslovni broj Tt-

09/183-2, pripojena banci Hypo Alpe-Adria Bank d.d., kao i da je Hypo Alpe-Adria Bank d.d. Sporazumom o prijenosu sredstava osiguranja, od 18. lipnja 2014., ovjerenim od strane javnog bilježnika u Zagrebu, Mladena Matoša, pod poslovnim brojem OV-7817/2014 od 18. lipnja 2014., izvršio prijenos tražbine po osnovi Ugovora, na trgovačko društvo H-Abduco d.o.o. Zagreb, zajedno s odgovarajućim sredstvima osiguranja, te da je potom trgovačko društvo H-Abduco d.o.o. Zagreb temeljem Ugovora o ustupu tražbine od 17. prosinca 2014., ustupilo tuženiku nenamirene tražbine po osnovi Ugovora.

7.3. Među strankama nije sporno da je prednik tuženika, Hypo Alpe-Adria Bank d.d. Zagreb, 18. kolovoza 2010. podnio prijedlog za ovrhu protiv prednika tužiteljice, Marijana Živkovića iz Županje, A. Starčevića 12, OIB: 10263520451, radi naplate tražbina po osnovi tri ovršne isprave, od kojih je jednu od tih ovršnih isprava činio i Ugovor; te da je u svezi istog od strane Općinskog suda u Županji doneseno rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-992/2010-2 od 19. kolovoza 2010, kojim je određena predložena ovrha na nekretninama ovršenika. Nesporno je da je prednik tužiteljice Marijan Živković umro tijekom vođenja tog ovršnog postupka (20. rujna 2014.), te da je potom tužiteljica na temelju pravomoćnog rješenja o nasljeđivanju donesenog od strane javnog bilježnika u Županji Kate Marošević, poslovni broj O-574/14, UPP-OS-ŽU-272/2014-4 od 17. studenog 2014., postala vlasnica nekretnina u pogledu kojih je uknjiženo založno pravo radi osiguranja naplate tražbine po osnovi Ugovora, a na kojima se vodio taj ovršni postupak.

7.4. Među strankama nije sporno da je ovršni postupak koji se vodio kod Općinskog suda u Županji pod poslovnim brojem Ovr-992/2010, kasnije postao predmet Općinskog suda u Vukovaru, Stalna služba u Županji, poslovni broj Ovr-665/2016 (naposljetku predmet Općinskog suda u Vinkovcima, Stalna služba u Županji, poslovni broj Pu Ovr-2359/2019), te da je isti obustavljen rješenjem Općinskog suda u Vukovaru, Stalna služba u Županji, poslovni broj Ovr-665/2016 od 24. ožujka 2016., protiv kojeg se stranke nisu žalile i koje je postalo pravomoćno 14. travnja 2016. Istim rješenjem ukinute su sve provedene radnje, te je naloženo zemljišno knjižnom odjelu suda da nakon pravomoćnosti tog rješenja izvrši brisanje zabilježbe ovrhe na nekretninama na kojima se provodila ovrha. Postupak je obustavljen iz razloga što je u tijeku istoga ovrhovoditelj Hypo Alpe-Adria Bank d.d. Zagreb, izvršio prijenos predmetne tražbine trgovačkom društvu H-Abduco d.o.o. Zagreb, a po tada važećem Ovršnom zakonu ("Narodne novine" broj: 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08, dalje u tekstu: OZ/96), nije bila moguća promjena ovrhovoditelja tijekom vođenja ovršnog postupka.

7.5. Među strankama nije sporno da je tuženik u svojstvu ovrhovoditelja podnio 20. studenog 2019. prijedlog za ovrhu (koji je primljen u sudu 22. studenog 2019.) na nekretninama tužiteljice u svojstvu ovršenika, koje čine: kč. br. 455/2, A. Starčevića br. 12, površine 622 m², upisana u zk. ul. br. 8279, k.o. Županja, i kč. br. 455/9, A. Starčevića br. 10/A, posl. prostor i dv., površine 83 m², upisana u zk. ul. br. 11445, k.o. Županja, radi naplate tražbine po osnovi Ugovora, a po obračunu tražbine koji je sačinjen na temelju izvoda iz poslovnih knjiga tuženika sa stanjem dospelog duga na dan 10. srpnja 2019., po osnovi kojeg potražuje naplatu: glavnice duga u iznosu od 45.174,39 EUR (340.366,46 kn), redovne kamate u iznosu od 14.640,60 EUR (110.309,61 kn) i zatezne kamate u iznosu od 43.938,52 EUR (331.054,81 kn). Rješenjem o ovrsi određena je od strane tuženika kao ovrhovoditelja predložena ovrha, te je tuženiku kao ovrhovoditelju određen i potraživani ovršni trošak u iznosu od 1.327,76 EUR (10.004,00 kn).

7.6. Među strankama nije sporno da je tužiteljica protiv Rješenja o ovrsi izjavila pravodobnu žalbu, u svezi koje je zbog žalbenih razloga propisanih odredbama čl. 50. st. 1. toč. 7., 9. 10. i 11. OZ-a, zaključkom Općinskog suda u Županji, poslovni broj Ovr-1223/2019-7 od 10. siječnja 2020. (dalje u tekstu: Zaključak), upućena da u roku od petnaest dana od dostave istoga pokrene parnicu protiv tuženika kao ovrhovoditelja, radi proglašenja predmetne ovrhe nedopuštenom. Tužiteljica je u svojstvu ovršenika Zaključak primila 14. siječnja 2020., a predmetnu tužbu je po uputi iz istoga podnijela 29. siječnja 2020., te nije sporno da je ista podnesena pravodobno.

7.7. Među strankama nije sporno da je tužiteljica žalbu protiv Rješenja o ovrsi izjavila, pored žalbenih razloga zbog kojih je upućena na pokretanje parnice, i zbog drugih žalbenih razloga, u svezi kojih je odluku donio Županijski sud u Dubrovniku, rješenjem poslovni broj GŽ Ovr-26/2022-2 od 4. lipnja 2025., kojim je žalba tužiteljice kao ovršenice odbijena kao neosnovana i potvrđeno je Rješenje o ovrsi.

8. Među strankama je sporna visina tuženikove ovršne tražbine, te je sporno da li je nastupila zastara predmetne tražbine.

9. Sudski vještak financijsko – knjigovodstvene struke Mato Ivanović je na temelju naloga iz rješenja ovog suda poslovni broj P-342/2020-23 od 13. listopada 2021., u nalazu i mišljenju od 23. prosinca 2021. (stranice broj 270. do 278. sudskog spisa) po osnovi dokumentacije koja je do tada bila priložena u predmetni spis, te dokumentacije koja mu je na njegovo traženje dostavljena od tuženika, u vidu izvotka iz poslovnih knjiga sa stanjem na dan 10. srpnja 2019., kamatnog lista po kreditnom računu, te izvotka iz poslovnih knjiga na dan 10. srpnja 2019., sa pregledom prometa nakon 19. rujna 2014.; utvrdio da je tuženik na temelju Ugovora o ustupu tražbine od 17. prosinca 2014. preuzeo tražbinu po osnovi Ugovora, u ukupnom iznosu od 82.961,57 EUR (625.073,92 kn) sa stanjem duga na dan 18. rujna 2014., koja se sastoji od slijedećih iznosa: glavnice u iznosu od 45.174,39 EUR (340.366,46 kn), kamate u iznosu od 14.640,60 EUR (110.309,61 kn), zatezne kamate u iznosu od 23.146,57 EUR (174.397,84 kn) i ostalog potraživanja u iznosu od 0,00132723 EUR (0,01 kn). Nadalje je utvrdio da je tuženik za daljnje razdoblje od 19. rujna 2014. do zaključno 9. srpnja 2019., obračunao zakonske zatezne kamate na glavnicu duga primjenom proporcionalne metode na bazi 365 dana godišnje, u ukupnom iznosu od 22.650,07 EUR (170.656,96 kn).

9.1. Sudski vještak je utvrdio (stranica broj 278. sudskog spisa) da tužiteljica i njezin prednik Marijan Živković, kao vlasnik obrta Toplovod Županja, nisu plaćali dug po osnovi: ustupljene glavnice u iznosu od 45.174,39 EUR (340.366,46 kn), ustupljene kamate u iznosu od 14.640,60 EUR (110.309,61 kn), i ustupljene zatezne kamate u iznosu od 23.146,57 EUR (174.397,84 kn). Utvrdio je da je tužiteljica u razdoblju od 19. rujna 2014. do 10. srpnja 2019. platila ukupno 1.858,12 EUR (14.000,00 kn) na ime ustupljenih ostalih potraživanja i obračunatih zakonskih zateznih kamata; te da stoga stanje duga na dan 10. srpnja 2019. iznosi ukupno 103.753,52 EUR (781.730,88 kn), i sastoji se od: ustupljene glavnice u iznosu od 45.174,39 EUR (340.366,46 kn), ustupljene kamate u iznosu od 14.640,60 EUR (110.309,61 kn), ustupljene zatezne kamate u iznosu od 23.146,57 EUR (174.397,84 kn), te obračunate zatezne kamate u iznosu od 20.791,95 EUR (156.656,97 kn).

9.2. Tuženik nije imao primjedbe na nalaz i mišljenje sudskog vještaka od 23. prosinca 2021., a tužiteljica je istome prigovorila iz razloga što po osnovi kamatnog lista koji je tuženik priložio na traženje vještaka, proizlazi da je tuženik obračun zateznih kamata vršio po kamatnim stopama koje se primjenjuje na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovaca i osoba javnog prava, a tužiteljica smatra da se u pogledu predmetne tražbine trebaju primijeniti i obračunati stopa zateznih kamate na

"ostale odnose", koje su znatno niže od onih koje je obračunao tuženik. Tužiteljica je predložila da iz navedenog razloga sudski vještak dopuni nalaz i mišljenje, na način da u istome obračun dospjelih zateznih kamata izvrši po kamatnim stopama na "ostale odnose".

10. Rješenjem ovog suda poslovni broj P-342/2020-31 od 13. svibnja 2023. sudskom vještaku Mati Ivanoviću je naloženo da izvrši dopunu knjigovodstveno – financijskog vještačenja, na način da se očituje o iznosu dospjelih zateznih kamata na način da obračun istih izvrši primjenjujući kamatnu stopu koja se ne odnosi na trgovačke ugovore i ugovore između trgovaca i osoba javnog prava, već kamatnu stopu koja se primjenjuje na druge odnose.

10.1. Sudski vještak Mato Ivanović je u dopuni knjigovodstveno-finanicijskog vještačenja od 31. svibnja 2023. (stranice broj 304. do 314. sudskog spisa), utvrdio da bi dospjele zakonske zatezne kamate koje je tuženik obračunao za razdoblje od 19. rujna 2014. do 9. srpnja 2019., po kamatnim stopama koje se primjenjuju na tzv. ostale odnose, iznosile ukupno 17.917,04 EUR (134.995,92 kn), dok bi po kamatnim stopama koje se primjenjuju na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovaca i osoba javnog prava (po kojima ih je tuženik obračunao) iznosile ukupno 22.650,07 EUR (170.656,96 kn).

10.2. Sudski vještak je nadalje ustvrdio da s obzirom da je tužiteljica u razdoblju od 19. rujna 2014. do 10. srpnja 2019. platila ukupno 1.858,12 EUR (14.000,00 kn) na ime ustupljenih ostalih potraživanja i obračunatih zakonskih zateznih kamata; da bi primjenom kamatne stope koja se primjenjuje na takozvane ostale odnose stanje duga na dan 10. srpnja 2019. iznosilo ukupno 99.020,48 EUR (746.069,84 kn), i sastojalo bi se od: ustupljene glavnice u iznosu od 45.174,39 EUR (340.366,46 kn), ustupljene kamate u iznosu od 14.640,60 EUR (110.309,61 kn), ustupljene zatezne kamate u iznosu od 23.146,57 EUR (174.397,84 kn), te obračunate zatezne kamate u iznosu od 16.058,92 EUR (120.995,93 kn).

10.3. Tuženik je u pogledu dopune nalaza i mišljenja sudskog vještaka naveo da nema primjedbu na obračune koje je sudski vještak izvršio u istoj, no da smatra da se glede stope zateznih kamata u predmetnom slučaju treba primijeniti viša stopa, odnosno stopa koja se primjenjuje na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovaca i osoba javnog prava.

10.4. Tužiteljica je u daljnjem tijeku postupka prigovorila nalazu i mišljenju sudskog vještaka u pogledu uzimanja u obzir uplata koje je vršila po osnovi predmetne tražbine, navodeći da se sudski vještak u svom nalazu i mišljenju rukovodio prvenstveno podacima o uplatama koji su navedeni u poslovnim knjigama tuženika, a da nije točno utvrdio na što se odnose uplate po osnovi potvrda u uplatama koje su od strane tužiteljice priložene u predmetni spis. S obzirom da je tužiteljica ranije u predmetni spis putem e-komunikacije priložila ispile potvrda o uplatama, koji su slabije čitljivi i stoga je teže utvrditi na što se točno odnose, tužiteljica je na ročištu za glavnu raspravu koje je održano 23. listopada 2025. priložila izvornike potvrda o uplatama, te je predložila da sudski vještak izvrši uvid u iste, te da se potom očituje na što se iste točno odnose, u odnosu na namirenje duga po osnovi predmetne tražbine.

10.5. Sudski vještak Mato Ivanović je prilikom saslušanja na ročištu za glavnu raspravu koje je održano 12. studenog 2025., potvrdio da je predmetni nalaz i mišljenje izradio na temelju poslovne dokumentacije koju je pribavio od tuženika, iz razloga što su ispisi potvrda o uplatama koje su od strane tužiteljice bile priložene u predmetni spis, loše kopije iz kojih mu nisu bili sasvim razvidni iznosi i datumi uplata. Iskazao je da bi se ukoliko bi mu bili dostupni izvornici potvrda o uplatama, mogao točnije očitovati na što se iste odnose, te s tim u svezi izvršiti dopunu nalaza i mišljenja.

11. Sudskom vještaku Mati Ivanović je rješenjem donesenim na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 12. studenog 2025., naloženo da izvrši uvid u izvornike tužiteljičinih potvrda o uplatama koje se nalaze u kovertama na stranicama broj: 342. i 343. sudskog spisa, te da potom očituje o istima, odnosno o tome koje se od tih uplata odnose na namirenje tražbine po osnovi Ugovora, a koje na eventualno namirenje tužiteljičinih dugovanja prema tuženiku po osnovi drugih ovršnih isprava.

12. Sudski vještak Mato Ivanović postupio je po nalogu suda od 12. studenog 2025. (stranice broj 350. do 374. sudskog spisa), te je u dopuni predmetnog nalaza i mišljenja od 24. studenog 2025., kategorizirao svaku pojedinu uplatu tužiteljice koja se odnosila na otplatu duga po osnovi Ugovora, i to po naznačenim brojevima partije: 9070025192762978, sa pozivom na broj 1205943, koji su navedeni na potvrdama o uplatama (uplatnicama) čiji izvornici se nalaze u kovertama na stranicama broj: 342. i 343. sudskog spisa.

12.1. Sudski vještak je pri tome utvrdio da su u periodu od 7. rujna 2015. do 8. srpnja 2019. izvršene tužiteljičine uplate u ukupnom iznosu od 1.818,44 EUR (13.700,00 kn), a u svezi kojih je tuženik u svojim poslovnim knjigama omaškom, na svoju štetu, evidentirao uplate u ukupnom iznosu od 1.858,12 EUR (14.000,00 kn), na način da je jednu tužiteljičinu uplatu u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn) evidentirao kao otplatu duga po osnovi Ugovora, a ista se odnosila na otplatu tužiteljičinog duga po osnovi druge ovršne isprave (drugog kredita).

12.2. Sudski vještak je tako utvrdio sljedeće tužiteljičine uplate koje su se odnosile na otplatu duga po osnovi Ugovora: 7. rujna 2015. u iznosu 66,36 EUR (500,00 kn), 17. listopada 2015. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 20. studenog 2015. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 9. prosinca 2015. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 13. siječnja 2016. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 9. veljače 2016. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 15. ožujka 2016. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 6. travnja 2016. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 10. svibnja 2016. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 9. lipnja 2016. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 8. srpnja 2016. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 10. kolovoza 2016. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 9. rujna 2016. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 10. listopada 2016. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 7. studenog 2016. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 8. prosinca 2016. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 4. veljače 2017. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 3. ožujka 2017. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 15. travnja 2017. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 7. lipnja 2017. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 5. srpnja 2017. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 8. kolovoza 2017. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 6. rujna 2017. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 5. listopada 2017. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 6. studenog 2017. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 6. prosinca 2017. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 5. siječnja 2018. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 5. veljače 2018. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 1. ožujka 2018. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 9. travnja 2018. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 4. svibnja 2018. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 4. lipnja 2018. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 4. srpnja 2018. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 7. kolovoza 2018. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 5. rujna 2018. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 3. listopada 2018. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 6. studenog 2018. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 3. prosinca 2018. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 2. siječnja 2019. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 4. veljače 2019. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 6. ožujka 2019. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 3. travnja 2019. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 8. svibnja 2019. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn), 4. lipnja 2019. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn) i 8. srpnja 2019. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn).

12.3. Tuženik je u očitovanju na navedenu dopunu nalaza i mišljenja sudskog vještaka naveo da je u potpunosti suglasan sa istom, te da je u skladu sa tim nalazom sudskog vještaka uskladio i svoje poslovne knjige, budući da je ranije tužiteljčinu uplatu izvršenu 15. svibnja 2017. u iznosu od 39,82 EUR (300,00 kn) omaškom knjižio na konto kredita po osnovi Ugovora, dok se ista odnosila na otplatu drugog dugovanja. Naveo je da je ta omaška išla u korist tužiteljice, a na štetu tuženika, zbog čega ista nije relevantna za ishod predmetnog postupka.

12.4. Tužiteljica je u očitovanju na navedenu dopunu nalaza i mišljenja sudskog vještaka iznijela primjedbu da smatra da sudski vještak po osnovi njezinih uplatnica koje se nalaze u kovertama na stranicama broj 342. i 343. sudskog spisa nije mogao točno utvrditi na otplatu kojih dugova se odnose te uplate, jer tuženik od tužiteljice ima potraživanja po osnovi više ugovora o kreditu, odnosno po više pravnih osnova.

12.5. Sudski vještak Mato Ivanović se prilikom saslušanja na ročištu za glavnu raspravu održanom 18. veljače 2026. očitovao na primjedbe tužiteljice, te je iskazao da je dopunu nalaza i mišljenja u vidu očitovanja od 24. studenog 2025. izradio uz strogu, detaljnu i preciznu identifikaciju svakog izvornika potvrde o uplatama tužiteljice, te da je svaku uplatu koja je izvršena po osnovi uplatnica koje su priložene u sudskom spisu u kovertama na stranicama broj 342. i 343., mogao povezati i utvrditi na što se odnosi, putem poziva na broj koji je naveden na uplatnici i koji se može putem predmetne dokumentacije dovesti u vezu sa brojem ugovora i brojem partije ugovora u svezi kojeg je izvršena uplata. Sudski vještak je stoga u cijelosti ostao kod svog nalaza i mišljenja sa dopunama istoga.

13. Rješenjem ovog suda, poslovni broj P-342/2020-56 od 18. ožujka 2026., naloženo je sudskom vještaku Mati Ivanoviću da dopuni nalaz i mišljenje koji je sačinio u predmetnom postupku, na način da ukoliko je to moguće razgraničiti i iskaže po dospelosti u mjesečnim razdobljima tijek: kamate za koju je u nalazu i mišljenju sudskog vještaka navedeno da sa stanjem duga na dan 18. rujna 2014. iznosi 110.309,61 kn (14.640,60 EUR); zatezne kamate za koju je u nalazu i mišljenju sudskog vještaka navedeno da sa stanjem duga na dan 18. rujna 2014. iznosi 174.397,84 kn (23.146,57 EUR).

13.1. Sudski vještak Mato Ivanović se na traženo iz rješenja ovog suda od 18. ožujka 2026., očitovao u podnesku od 19. ožujka 2026., u kojem je naveo da nije moguće razgraničiti odnosno iskazati po dospelosti u mjesečnim razdobljima navedene kamate, budući da u predmetnom spisu nije priložena dokumentacija iz ranijih godina, odnosno dokumentacija prije 18. rujna 2014., a nakon 18. rujna 2014., nije bilo podmirenja po navedenim kamatama.

13.2. Tužitelj i tuženik nisu imali primjedbi na očitovanje sudskog vještaka Mate Ivanovića od 19. ožujka 2026., te su suglasno predložili da se radi ekonomičnosti postupka donese presuda na temelju dotada provedenih dokaza. Tužitelj je ujedno naveo da smatra da i očitovanje sudskog vještaka Mate Ivanovića od 19. ožujka 2026. dokazuje osnovanost tužbe, a prije svega istaknutog prigovora zastare tuženikove tražbine.

14. Nalaz i mišljenje sudskog vještaka Mate Ivanovića, sa dopunama istoga, sud u cijelosti prihvaća kao stručan, objektivan i vjerodostojan nalaz, u svezi kojeg je sudski vještak svojim očitovanjima u cijelosti otklonio primjedbe tužiteljice iznesene u svezi istoga, te ga stoga sud u cijelosti prihvaća.

15. Odredbom čl. 214. st. 1. ZOO-a, propisano je da zastarom prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze, a odredbom čl. 214. st. 2. ZOO-a, propisano je da zastara nastupa kad protekne zakonom određeno vrijeme u kojem je vjerovnik mogao zahtijevati ispunjenje obveze.

16. Odredbom čl. 215. st. 1. ZOO-a, propisano je da zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano.

17. Odredbom čl. 222. ZOO-a, propisano je da kad protekne vrijeme zastare, vjerovnik čija je tražbina osigurana zalogom ili hipotekom može se namiriti samo iz opterećene stvari ako je drži u rukama ili ako je njegovo pravo upisano u javnoj knjizi. Odredbom čl. 222. st. 2. ZOO-a, propisano je da međutim, zastarjela tražbina kamata i drugih povremenih davanja ne može se namiriti ni iz opterećene stvari.

18. Odredbom čl. 233. st. 1. ZOO-a, propisano je da sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugog nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koje zakon inače predviđa kraći rok zastare. Odredbom čl. 233. st. 2. ZOO-a, propisano je da međutim sve povremene tražbine koje proistječu iz takvih odluka ili nagodbe, odnosno javnobilježničkog akta i dospijevaju ubuduće zastarijevaju u roku predviđenom za zastaru povremenih tražbina.

19. Odredbom čl. 226. st. 1. ZOO-a, propisano je da tražbine povremenih davanja koje dospijevaju godišnje ili u kraćim razdobljima, pa bilo da se radi o sporednim povremenim tražbinama, kao što je tražbina kamata, bilo da se radi o takvim povremenim tražbinama u koja se iscrpljuje samo pravo, kao što je tražbina uzdržavanja, zastarijevaju za tri godine od dospelosti svakoga pojedinog davanja.

20. Odredbom čl. 240. st. 1. ZOO-a, propisano je da se zastara prekida kad tuženik prizna dug, a odredbom čl. 240. st. 2. ZOO-a, propisano je da se dug može priznati ne samo izjavom vjerovniku nego i na posredan način, kao što su davanje otplate, plaćanje kamata, davanje osiguranja.

20.1. Odredbom čl. 241. ZOO-a, propisano je da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine.

21. Odredbom čl. 242. st. 1. ZOO-a, propisano je da prekid zastare izvršen podnošenjem tužbe ili kojom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, smatra se da nije nastupio ako vjerovnik odustane od tužbe ili radnje koju je poduzeo.

22. Odredbom čl. 245. st. 1. ZOO-a, propisano je da nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru. Odredbom čl. 245. st. 2. ZOO-a, propisano je da zastara prekinuta priznanjem od strane dužnika počinje teći iznova od priznanja. Odredbom čl. 245. st. 6. ZOO-a, propisano je da zastara koja počinje teći iznova poslije prekida navršava se kad protekne onoliko vremena koliko je zakonom određeno za zastaru koja je prekinuta.

23. Ugovor, kao ovršna isprava na temelju koje je tuženik kao ovrhovoditelj vodio ovrhu čiju nedopuštenost tužiteljica predlaže predmetnim tužbenim zahtjevom, predstavlja javnobilježnički akt (što je činjenica koja nije sporna među strankama); te stoga na temelju odredbe čl. 233. st. 1. ZOO-a, tražbina po osnovi Ugovora zastarijeva za deset godina.

23.1. Budući da je Ugovor postao ovršan 10. rujna 2009., zastara tražbine iz istoga nastupila bi 10. rujna 2019.

24. Sporno je među parničnim strankama da li je podnošenjem prijedloga za ovrhu temeljem Ugovora kao ovršne isprave u predmetu Općinskog suda u Županji

poslovni broj Ovr-992/2010, a koji prijedlog za ovrhu je podnesen 18. kolovoza 2010., došlo do prekida zastare potraživanja ovdje tuženika kao ovrhovoditelja.

25. S obzirom da je ovršni postupak koji se vodio kod Općinskog suda u Županji pod poslovnim brojem Ovr-992/2010 pravomoćno obustavljen rješenjem Općinskog suda u Vukovaru, Stalna služba u Županji, poslovni broj Ovr-665/2016 od 24. ožujka 2016., iz razloga što je za vrijeme vođenja istoga došlo do ustupa tražbine, odnosno promjene vjerovnika (ovrhovoditelja), a što prema tada važećem ZO-a, smatra se da podnošenjem prijedloga za ovrhu 18. kolovoza 2010., nije nastupio prekid predmetne tražbine.

26. Ovakav stav u pogledu prekida zastare, odnosno kad se ima smatrati da prekid zastare nije nastupio, zauzeo je i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci broj: Gzz-50/01, od 5. srpnja 2001., a prema kojoj odluci se smatra da nije nastupio prekid zastare podnošenjem ovršnog prijedloga kada je ovršni postupak obustavljen. Naime, odredbu čl. 242. st. 1. ZO-a, koja govori o odustanku od radnje koju je vjerovnik poduzeo, ne treba tumačiti na način da se ona primjenjuje samo u slučaju izričitog odustanka vjerovnika od radnje koju je poduzeo, već se ista ima primijeniti u svakom slučaju kada vjerovnikov zahtjev bude odbačen, kada se smatra da je povučen ili kada ovršni postupak bude obustavljen. Takvo pravno stajalište izraženo je i u odluci Vrhovni sud Republike Hrvatske, poslovni broj: Rev-180/05, od 15. ožujka 2005.

27. Upravo iz tog razloga irelevantno je pozivanje tuženika u njegovom odgovoru na tužbu da je on kao novi vjerovnik, a temeljem izvršenoga ustupa tražbine, stupio na mjesto ranijeg vjerovnika i da sve radnje prethodnog vjerovnika koje su poduzete prije izvršenog ustupanja, imaju pravne učinke kao da ih je poduzeo novi vjerovnik.

27.1. Takav stav tuženika bio bi mjerodavan u slučaju da nije došlo do obustave ovršnoga postupka koji se vodio kod Općinskog suda u Županji, pod poslovnim brojem Ovr-992/2010 (kasnije predmet Općinskog suda u Vukovaru, Stalna služba u Županji, poslovni broj Ovr-665/2016), pa bi stoga radnje prethodnog vjerovnika iz istog ovršnog postupka imale učinak i u odnosu na tuženika kao novog vjerovnika.

28. Pri tome međutim valja navesti da u slučaju da je i došlo do proteka roka potrebitog za zastaru predmetne tražbine, da s obzirom da se radi o tražbini koja je osigurana zalogom; na temelju odredbe čl. 222. st. 1. ZO-a, tuženik kao vjerovnik osigurane tražbine može se namiriti iz opterećene stvari, odnosno iz nekretnina koje su predmet ovršnog postupka, s tim da je odredbom čl. 222. st. 2. ZO-a propisano da se zastarjela tražbina kamata i drugih povremenih davanja ne može namiriti ni iz opterećene stvari.

28.1. Također i po odredbama čl. 339. st. 1. ZO-a, tuženik kao založni vjerovnik ima pravo zahtijevati od tužiteljice kao vlasnice nekretnina na kojima je upisano založno pravo, namirenje njegove dospjele tražbine iz vrijednosti zaloga, a to pravo na temelju odredbe čl. 339. st. 3. ZO-a ne zastarijeva.

29. Utvrđenje je suda da je u ovoj pravnoj stvari došlo do prekida zastare predmetne tražbine, no po drugoj pravnoj osnovi, i to na temelju odredbe čl. 240. st. 1. i st. 2. ZO-a, priznanjem duga koji je tužiteljica učinila na posredan način, u trenutku kada je tuženiku otplaćivala predmetni dug.

29.1. Po osnovi nalaza i mišljenja sudskog vještaka Mate Ivanovića utvrđeno je da je tužiteljica obročno otplaćivala dug po osnovi Ugovora, i to redovito u mjesečnim ratama, počevši od mjeseca rujna 2015. (7. rujna 2015.) pa do zaključno sa mjesecom srpnjem 2019. (8. srpnja 2019.), vršeći obročne uplate u svakom mjesecu u

navedenom razdoblju, izuzev u mjesecu siječnju 2017., na koji način je tuženiku obročno otplatila dio duga u ukupnom iznosu od 1.818,44 EUR (13.700,00 kn); a kako je to detaljno navedeno pod točkom 12.2. obrazloženja ove presude.

29.2. Tuženik je navedene uplate obračunao za otplatu ostalog potraživanja u iznosu od 0,00132723 EUR (0,01 kn), te za zakonske zatezne kamate koje su dospjele u razdoblju od 19. rujna 2014. do 10. srpnja 2019.

29.3. Tužiteljica je tim uplatama prekinula tijekom zastare predmetne tražbine, po osnovi odredbi čl. 240. st. 1. i st. 2. ZOO-a.

30. U pogledu primjedbe tužiteljice da je tuženik prilikom obračuna dospjelih zateznih kamata pogrešno primjenjivao obračun po osnovi stope zateznih kamata koja se primjenjuje na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osoba javnog prava, umjesto stope zateznih kamata koja se primjenjuje na ostale odnose, a koja je niža i povoljnija za dužnika; ocjena je suda da ta primjedba tužiteljice nije osnovana.

31. Odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a, propisana je stopa zatezne kamate na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava.

31.1. Odredbom čl. 14. st. 2. ZOO-a propisano je da su trgovački ugovori, ugovori što ih sklapaju trgovci među sobom u obavljanju djelatnosti koje čine predmet poslovanja barem jednog od njih ili su u vezi s obavljanjem tih djelatnosti.

31.2. Odredbom čl. 3. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine" broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13, 110/15, 40/19, 34/22, 114/22, 18/23, 130/23 i 136/24, dalje u tekstu: ZTD) propisano je da je trgovac, ako navedenim Zakonom nije drugačije određeno, osoba koja samostalno trajno obavlja gospodarsku djelatnost radi ostvarivanja dobiti proizvodnjom, prometom robe ili pružanjem usluga na tržištu. Odredbom čl. 3. st. 3. ZTD-a propisano je da trgovačka društva jesu javno trgovačko društvo, komanditno društvo, dioničko društvo, društvo s ograničenom odgovornošću i gospodarsko interesno udruženje. Odredbom čl. 3. st. 6. ZTD-a, propisano je da je trgovačko društvo trgovac, neovisno o tome obavlja li gospodarsku ili neku drugu djelatnost.

32. Uvidom u Ugovor, utvrđeno je da su isti sklopili Slavenska banka d.d. kao kreditor i Marijan Živković kao vlasnik obrta Toplovod Županja, MBO 90541154, kao korisnik kredita i mjenični dužnik. U članku 2. Ugovora ugovoreno je da se korisniku kredita odobrava kredit u iznosu od 350.000,00 kn, i to za reprogram kredita br. 96004553, kupnju opreme, adaptaciju poslovnog prostora i dio za obrtna sredstva.

33. Ocjena je suda da Ugovor predstavlja trgovački ugovor, jer je zaključen između Slavenske Banka d.d. kao trgovačkog društva koje se bavi uslugom davanjem kredita, i Marijana Živkovića kao vlasnik obrta Toplovod Županja, MBO 90541154, kao korisnika kredita koji mu je odobren za reprogram kredita br. 96004553, kupnju opreme, adaptaciju poslovnog prostora i dio za obrtna sredstva, dakle za namjenu poslovanja obrta.

33.1. Ugovor je dakle trgovački ugovor, jer su ga sklopili trgovci među sobom u obavljanju gospodarske djelatnosti koje čine predmet poslovanja barem jednog od njih (banke i vlasnika obrta). Stoga se u konkretnom slučaju primjenjuje zatezna kamata po stopi zatezne kamate na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava, a ne po stopi koja se odnosi na ostale odnose koji nisu trgovački ugovori.

33.2. Iz navedenog razloga, prihvaća se kao valjan obračun dospjele zatezne kamate izvršen za razdoblje od 19. rujna 2014. do 9. srpnja 2019., po kamatnim stopama koje se primjenjuju na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osoba javnog prava, u ukupnom iznosu od 22.650,07 EUR (170.656,96 kn),

kako je to obračunao tuženik, te je taj obračun potvrdio i sudski vještak Mato Ivanović u dopuni knjigovodstveno-financijskog vještačenja od 31. svibnja 2023.

34. S obzirom da je do prekida zastare predmetne tražbine došlo tužiteljčinom uplatom izvršenom 7. rujna 2015., do tog dana nije protekao desetogodišnji rok zastare, koji je počeo teći od 10. rujna 2009. kao dana ovršnosti Ugovora, u pogledu tražbine po osnovi Ugovora kao javnobilježničkog akta; a uzimajući u obzir prekinuti tijek zastare, ista nije nastupila niti do podnošenja prijedloga za ovrhu 20. studenog 2019., na temelju kojeg je doneseno Rješenje o ovrsi.

35. U odnosu na povremena davanja koja proizlaze iz Ugovora, u vidu redovne i zatezne kamate, a koja po osnovi odredbe čl. 226. st. 1. ZOO-a, zastarijevaju za tri godine od dospelosti svakog pojedinog davanja; tužiteljčine uplate koje su vršene u redovitim mjesečnim ratama počevši od mjeseca rujna 2015. pa do zaključno sa mjesecom srpnjem 2019. (kako je to detaljno navedeno u točki 12.2. obrazloženja), i koje su uračunate za otplatu ustupljenih ostalih potraživanja i zatezne kamate obračunate za razdoblje od ustupa tražbine 19. rujna 2014. pa do 9. srpnja 2019.; prekidale su tijek zastare i tih povremenih davanja, te stoga niti u pogledu tražbine po osnovi zatezne kamate obračunate za razdoblje od 19. rujna 2014. pa do 9. srpnja 2019. (u ukupnom iznosu od 22.650,07 EUR) nije nastupila zastara.

36. Što se tiče redovne kamate u iznosu od 14.640,60 EUR i zatezne kamate u iznosu od 23.146,57 EUR, koje su obračunate sa stanjem na dan 18. rujna 2014., te kao takve ustupljene tuženiku na temelju Ugovora o ustupu tražbine od 17. prosinca 2014.; u predmetnom postupku nije se moglo sa sigurnošću utvrditi da li je i u kojem dijelu u pogledu istih došlo do prekida tijeka zastare, uplatama koje je vršila tužiteljica počevši od mjeseca rujna 2015. (7. rujna 2015.) pa nadalje, ili eventualno nekim prethodim uplatama tužiteljice ili njenog prednika Marijana Živkovića, vlasnika obrta Toplovod Županja, kao korisnika predmetnog kredita; iz razloga što po osnovi očitovanja sudskog vještaka Mate Ivanović od 19. ožujka 2026. isti nije mogao izvršiti traženo iz rješenja ovog suda od 18. ožujka 2026., odnosno nije mogao razgraničiti i iskazati po dospelosti u mjesečnim razdobljima tijekom navedene redovne i zatezne kamate, iz razloga što u predmetnom spisu nije priložena dokumentacija (knjigovodstveno - financijska) koja bi se odnosila na razdoblje prije 18. rujna 2014., odnosno na razdoblje prije nego što je tuženiku ustupljena predmetna tražbina.

36.1. Kako tužitelj i tuženik nisu imali primjedbu na navedeno očitovanje sudskog vještaka Mate Ivanovića od 19. ožujka 2026., te su suglasno predložili da se radi ekonomičnosti postupka donese presuda na temelju dotada provedenih dokaza, sud nije imao mogućnost utvrditi traženo iz rješenja ovog suda od 18. ožujka 2026., provedbom eventualno nekog drugog dokaza.

36.2. Budući da sud dakle na temelju dokaza koji su izvedeni u predmetnom postupku nije bio u mogućnosti sa sigurnošću utvrditi činjenicu da li je djelomično ili u cijelosti došlo do zastare u pogledu povremenih davanja u vidu redovne kamate obračunate na dan 18. rujna 2014. u iznosu od 14.640,60 EUR i zatezne kamate obračunate na dan 18. rujna 2014. u iznosu od 23.146,57 EUR; smatra se da tužitelj, na kojemu je teret dokaza o osnovanosti tužbenog zahtjeva a time i teret dokaza u pogledu nastupa zastare tuženikove tražbine glede navedenih kamata, nije dokazao da je u pogledu istih nastupila zastara. Stoga se u skladu s odredbom čl. 221.a ZPP-a, ne može prihvatiti da je osnovana tvrdnja (tužbeni zahtjev) tužiteljice da je nastupila zastara u pogledu tuženikove tražbine u vidu redovne kamate obračunate na dan 10. rujna 2014. u iznosu od 14.640,60 EUR i zatezne kamate obračunate na dan 18. rujna 2014. u iznosu od 23.146,57 EUR, pa se smatra da ista nije nastupila.

37. Na temelju izloženog, utvrđenje je ovog suda da nije nastupila zastara tužiteljeve tražbine, u vidu: glavnice tražbine u iznosu od 45.174,39 EUR, redovne kamate obračunate na dan 18. rujna 2014. u iznosu od 14.640,60 EUR, zatezne kamate obračunate na dan 18. rujna 2014. u iznosu od 23.146,57 EUR, te zatezne kamate obračunate na glavnici duga za razdoblje od 19. rujna 2014. do 9. srpnja 2019. u iznosu od 20.791,95 EUR (ista je za navedeno razdoblje iznosila 22.650,07 EUR, ali je umanjena za tužiteljičine uplate izvršene u navedenom razdoblju u ukupnom iznosu od 1.858,12 EUR).

38. Visina tako utvrđene tražbine tuženika, radi čije naplate je doneseno Rješenje o ovrsi, u skladu je sa visinom iste koja je u predmetnom postupku utvrđena od strane sudskog vještaka Mate Ivanovića; s izuzetkom koji se odnosi na tužiteljičinu uplatu izvršenu 15. svibnja 2017. u iznosu od 39,82 EUR, koju je tuženik omaškom knjižio na konto kredita po osnovi Ugovora, dok se ista odnosila na otplatu drugog dugovanja, pa je tako tuženikova tražbina zateznih kamata obračunatih za razdoblje od 19. rujna 2014. do 9. srpnja 2019. trebala biti umanjena za tužiteljičine uplate u ukupnom iznosu od 1.818,44 EUR, a ne u ukupnom iznosu od 1.858,12 EUR, što međutim ide na štetu tuženika, jer tuženik po toj osnovi potražuje za 39,82 EUR manji iznos od onog na koji bi imao pravo.

38.1. Radi navedenog, nije osnovano niti tužiteljičino osporavanje visine predmetne tražbine.

39. Tužiteljica je na temelju odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1., st. 2. i st. 3. ZPP-a, te u skladu sa odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23, dalje u tekstu: OT) i vrijednosti predmeta spora, dužna tuženiku naknaditi trošak parničnog postupka u iznosu od 6.250,00 EUR. Taj trošak odnosi se na sljedeće radnje: za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 1.000,00 EUR (Tbr. 8.1. i Tbr. 54. OT-a), uvećano za porez na dodanu vrijednost (dalje u tekstu: PDV) u iznosu od 250,00 EUR (Tbr. 46. OT-a); za sastav žalbe podnesene 6. srpnja 2020. protiv presude ovog suda, poslovni broj P-34/2020-8 od 18. lipnja 2020. (koja je usvojena rješenjem Županijskog suda u Varaždinu, poslovni broj GŽ-1075/2020-2 od 30. rujna 2020.), u iznosu od 1.250,00 EUR (Tbr. 10.1. i Tbr. 54. OT-a) uvećano za PDV u iznosu od 312,50 EUR (Tbr. 46. OT-a); za zastupanje od strane zamjenika tuženikovog punomoćnika na pripremnom ročištu održanom 11. siječnja 2021. u iznosu od 1.000,00 EUR (Tbr. 9.1. i Tbr. 54. OT-a), uvećano za PDV u iznosu od 250,00 EUR (Tbr. 46. OT-a); za zastupanje od strane zamjenika tuženikovog punomoćnika na ročištu za glavnu raspravu održanom 22. veljače 2023. u iznosu od 1.000,00 EUR (Tbr. 9.1. i Tbr. 54. OT-a), uvećano za PDV u iznosu od 250,00 EUR (Tbr. 46. OT-a); za sastav obrazloženog podneska od 7. siječnja 2026., kojim se tuženik očitovao na dopunu nalaza i mišljenja sudskog vještaka Mate Ivanovića, u iznosu od 1.000,00 EUR (Tbr. 8.1. i Tbr. 54. OT-a), uvećano za PDV u iznosu od 250,00 EUR (Tbr. 46. OT-a); te za sastav obrazloženog podneska od 13. veljače 2026., kojim se tuženik očitovao na primjedbe tužiteljice na nalaz i mišljenje sudskog vještaka Mate Ivanovića, u iznosu od 1.000,00 EUR (Tbr. 8.1. i Tbr. 54. OT-a), uvećano za PDV u iznosu od 250,00 EUR (Tbr. 46. OT-a).

39.1. Zahtjev tuženika za naknadu troška za sastav podneska od 30. lipnja 2025. u iznosu od 1.250,00 EUR sa uračunatim PDV-om, te za sastav podneska od 10. studenog 2025. u iznosu od 1.250,00 EUR sa uračunatim PDV-om, odbijen je kao neosnovan u skladu s odredbama čl. 155. st. 1. i st. 2. ZPP-a, iz razloga što po ocjeni suda sastav i podnošenje tih podnesaka (u kojima je tuženik izvijestio sud da neće biti u mogućnosti pristupiti na zakazana ročišta za glavnu raspravu, te je u bitnome ponovio ranije iznesene navode kojima osporava tužbeni zahtjev), nije bilo potrebno

za vođenje predmetne parnice, a tuženik je navode iz istih imao prilike iznijeti na ročištima za glavnu raspravu, na koje je uredno pozvan ali na iste nije pristupio.

40. Zahtjev tužiteljice za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 16.845,00 EUR, odbijen je kao neosnovan u cijelosti, iz razloga što je tužiteljica u cijelosti izgubila predmetnu parnicu.

41. Radi izloženog, riješeno je kao u izreci presude.

U Županji 24. srpnja 2026.

Sudac
Tomislav Juzbašić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od petnaest dana. Žalba se podnosi ovome sudu u pisanom obliku, a o istoj odlučuje nadležni županijski sud.

O tom obavijest:

1. Tužitelj po punomoćniku Krunoslavu Glokoviću, odvjetniku iz Županje.
2. Tuženik po punomoćniku Branku Škarici, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Škarica i partneri iz Zagreba.

Broj zapisa: **9-3088b-3626d**

Kontrolni broj: **07272-b1659-8571e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vinkovcima** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.